El «fake» nostre de cada dia

Quan feia batxiller, moltes tardes, després de classe, anava a fer els deures a l'antiga biblioteca de Figueres, la que quedava situada davant del saló recreatiu Pinballs. En aquell temple de saber vaig passar moltes hores d'aprenentatge i autoconeixement personal processant quantitats ingents d'informació que expliquen l'home del Renaixement que he acabat sent. A la biblioteca, en canvi, vaig aprendre altres coses no menys importants com la gestió del temps i la seva justa conciliació amb els deures, fins al punt que no vaig trigar massa a executar-los amb una eficiència i puntualitat quasi paramilitars. Gràcies a això, amb el temps sobrant, vaig començar a conrear, de manera autodidàctica, el bonic hàbit de llegir premsa i comparar-la segons l'enfocament editorial. Tot i que aquesta pràctica es reduïa inicialment als titulars, ja era del tot meritòria en uns anys en els quals la lectura voluntària, almenys en el meu cas, no anava més enllà dels solucionaris del Micromania i dels poètics textos que acompanyaven els sempre excelsos reportatges visuals del Private. Aquestes primerenques lectures periodístiques justifiquen, de fet, la meva sempiterna relació d'amor-odi amb els mitjans de comunicació i sobretot una passió incondicional per un tipus de notícies avui en plena vigència: les falses.

Durant aquella època vaig descobrir l'extint Noticias del mundo, un setmanari que informava, amb veracitat de basar xinès i protophotoshop, sobre fets gens creïbles. Notícies com «El fantasma de una langosta ataca a un cocinero» o «Descubierta en Cuenca la mujer-ratón. Su marido la encuentra muy atractiva y además sabe hacer bacalo al pil pil» van ser responsables directes dels primers atacs de riure que recordo, d'aquells de plorar i creure't morir, i van deixar –esclar– una empremta irreversible dins meu. Si feu l'exercici de buscar algunes de les seves portades per internet fareu unes rialles. Amb tot això, el fake o la notícia falsa és un element a reivindicar, un element dissociatiu de la informació (mal)entesa com a real que té una connotació creativa i una utilitat de crítica social inimaginables. Els mitjans tendeixen a manipular, uns més que altres, i llegir notícies com les que avui ens regala El Mundo Today, per posar algun exemple, a banda de convidar-nos a riure, que sempre està bé, ens ajuden a mantenir-nos alerta, a identificar amb major facilitat la incongruència informativa de la qual som víctimes quan consumim informació suposadament fidedigna i, en el millor dels casos, a desconfiar de certs mitjans, que encara està millor. De fet, aquest peculiar diari digital va més enllà doncs, en la majoria de casos, aconsegueix criticar i explicar-nos la realitat amb hipèrboles hilarants que no només no tenen compassió de res ni de ningú, sinó que no entenen de tabús. Vestir la realitat de falsedat és molt perillós, cert, però de vegades és l'única manera de pensar-la i fer-la divertida.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/12/02/fake-nostre-dia/882677.html?utm_source=rss